

Čís. 287.

Předpokladem žaloby dle § 35 ex. ř. není pravomoc usnesení, povolivšího exekuci, tím méně pak, že bylo již započato s výkonem exekuce.

(Rozh. ze dne 14. října 1919, R II 124/19.)

Proti usnesení povolivšímu exekuci nuceným vyklizením bytu, podal nájemce rekurs, současně pak vznesl žalobu dle § 35 ex. ř., opíraje se o tvrzení, že pronajímatel, přijav bez námitek nájemné na další čtvrtletí, zřekl se nároku na vyklizení. Prvá stolice žalobu zamítla, poněvadž mezi tím vyhověno bylo rekursním soudem dlužníkovu rekursu a zamítnut návrh na povolení exekuce, takže dlužník, podav žalobu v čase, kdy exekuce nebyla ještě právoplatně povolena, podal ji neprávem. Odvolací soud zrušil rozsudek procesního soudu a uložil mu, by po pravomoci zrušovacího usnesení spor znovu projednal a rozhodl. Důvody: Neprávem domnívá se procesní soud, že žaloba dle § 35 ex. ř. byla by jen tehda přípustna, byla-li dle exekučního titulu právoplatně povolena exekuce. Žaloba nesměruje k tomu, by odstraněno bylo opatření, týkající se výkonu exekuce, nýbrž by odstraněn byl sám exekuční titul. Není proto předpokladem žaloby, že bylo již započato s výkonem exekuce. Tím, že žalobci přísluší právo k rekursu proti povolení exekuce, zůstává jeho žalobní právo nedotčeno. Směřuje ten i onen právní prostředek jinam. Rekurs jest ochranným prostředkem proti exekučním opatřením, žaloba jest ochranným prostředkem proti samému nároku. Brzdou proti bezúčelnému hromadění obou právních prostředků jsou předpisy o bezúčelných útratách procesních.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu žalovaného proti změňujícímu usnesení, poukávav k jeho vhodnému odůvodnění a dodav jen ještě toto: Ze slov »za exekučního řízení« (im Zuge des Exekutionsverfahrens) nevyplývá, že jest předpokladem žaloby ve smyslu § 35 ex. ř., by povolení exekuce nabylo již právní moci. Již z §§ 50 a násl. ex. ř. jest zřejmo, že »exekuční řízení« nezačíná teprve výkonem exekuce a že nelze mluvit o exekučním řízení teprve v době, když povolení exekuce jest právoplatným; vždyť na příklad již návrh na povolení exekuce patří k exekučnímu řízení.

Čís. 288.

Povolen-li odklad exekuce dříve, než bylo o ni žádáno, není odklad na závalu povolení exekuce.

(Rozh. ze dne 14. října 1919, R II 130/19.)

Návrh na povolení exekuce nuceným vyklizením najatých místností byl rekursním soudem zamítnut, poněvadž dlužník vymohl si na základě opožděné žaloby proti exekučnímu titulu odklad exekuce, vymáhající věřitel byl o tom dne 2. srpna 1919 vyrozuměn a nebyl proto dne 8. srpna 1919 oprávněn, činiti návrh na povolení exekuce.

Nejvyšší soud obnovil povolující usnesení první stolice.